

Ítélet

*Végül nincs ítélet...
Sem isten, sem ördög nem ítél
fölötted, csak utad ér véget,
és nem létezel soha többé.*

*Tűnő csalódások, borok —
de értük jócskán megfizettél.
Hibáidat sorolhatod,
bocsánatos bűnök lettek rég.*

*Ha a legiszonyúbb tetted
jönne is el — oly késő most már.
Önérzet hamvad el veled,
és félelem. — Föl nem támadnál.*

*Megélvén mindent mélyekig,
pilládat zárod majd magadra,
s levegőt véve — az utolsót —,
tisztán és könnyen törsz magasba.*

Szerelem

*Ölve táplálnak bennünket,
oldalukon erősödünk,
amíg lassacskán fölnevünk,
hogy ellökjük magunktól őket.*

*Tegnapig ismeretlen éden:
fölcserélni őket féltőn,
ezernyi nő tömegéből
jön felénk egy — a Nő, a Némber.*

*Az anyák egyedül maradnak,
támad bennük riadalom,
bűnük miatti izgalom,
mert ők mindent de mindent tudnak.*

*Elsietünk. De milyen árvák
vagyunk is ezen az úton —
nem torpant meg minket, tudom,
sem eskü, sem rimázkodás már.*

*Aztán eltűnünk egyre messzebb...
Lerogynak nyögve az anyák.
Élő holtak — halk, néma fák,
mert a gyümölcsük másnak termett.*

UTASSY JÓZSEF fordításai

MARIN GEORGIEV 1946-ban született a Pleven megyei Bivolárebán. Egyetemi tanulmányait Veliko Tarnovóban végezte a bölcsészkaron. Korábban a rádiónál dolgozott, jelenleg a Pulsz című hetilap szerkesztője. Verseit tárgyias realizmus hatja át. Kötetei: *Falu* (1975), *Emlékezet* (1979).